

Fjärde Söndagen i Påsktiden, "Vägen till livet", 3:e årgångens läsningar

Evangelietexten är idag Johannes evangeliets 13:de kapitel verserna 31-35

Om vi hade firat mässa som vanligt idag så hade jag hållit upp en Frälsarkrans som inledning på min predikan. En sådan som jag vet att många utav er bär runt era handleder. Frälsarkransen är skapad av biskop emeritus Martin Lönnebo och den består utav 18 pärlor. Pärlorna vill, var och en, berätta något för oss om vad det innebär att vara människa och om vad Gud vill och kan ge oss. Denna predikan kommer att handla om de två röda pärlorna, Kärlekspärlorna.

Kärlekspärlorna är två till antalet (inte en) och det är viktigt. Det är också viktigt att man tar pärlorna i rätt ordning. Den första av de två kärlekspärlorna berättar om Guds kärlek till oss. Guds kärlek är Kärlekens källa. Guds kärlek är grunden för allt liv, för allt som lever. Det är den kärlek som aldrig tar slut och som vilket allt vilar på. Gud själv är kärlek. Guds kärlek till dig är grunden för att du ska kunna ge kärleken vidare och då har vi kommit till den andra kärlekspärlan som berättar om kärleken som vi människor ger vidare till varandra. Det är vårt svar på Guds kärlek till oss. Det finns egentligen ingen människoproducerad kärlek utan vi är bara, i bästa fall, kanaler för Guds kärlek som oavbrutet strömmat över hela skapelsen alltsedan den allra första morgonen här på jorden.

Man skulle kunna se på kärleken som en slags andlig energi och då kan man jämföra den med den materiella energin. Det solen betyder för den materiella energin, det betyder Gud för den andliga energin. Visst finns det många energikällor på jorden, åtminstone verkar det så. Men om vi går på djupet i frågan så förstår vi att all energi har sitt ursprung i solen – all energi som vi har tillgång till är i själva verket lagrad solenergi. Och på motsvarande sätt är det med all kärlek – ytterst har den sin upprinnelse i Gud, i att Gud älskar oss och hela sin skapelse!

Och då har vi landat i dagens evangelium. Så här sa Jesus till sina lärjungar:

Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra.

Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.

Så som jag har älskat er. Jag tror inte att det bara handlar om att Jesus är ett gott exempel för sina lärjungar. Jag tror att hans kärlek är en nödvändig förutsättning för att de, och vi, ska kunna älska varandra. Därför blir kronologin så viktig. Som så ofta är det allra viktigaste den ordning i vilket allt sker. Vår kärlek kan bara komma som ett svar på Guds kärlek till oss. Jag tror att en av de viktigaste uppgifter vi som kristna har är att få människor att förstå och känna att de är älskade, älskade ända in i sina allra mest smutsiga inre vrår! Återigen den livsviktiga kärlekens kronologi – först ta emot, sedan ge vidare!

Guds väg har alltid varit Kärlekens väg. Det är genom kärlek han vill vinna oss, vinna våra hjärtan. Och Jesus säger att Kärlekens väg skall också vara vår väg, din och min väg. Jesus säger: *"Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek."*

Någon som förstod detta var Paulus och jag vill avsluta med det som Paulus har skrivit i 1 Korintierbrevets 13:de kapitel., Men idag vill jag återge texten på ett lite annorlunda sätt men med precis samma andemening..

KÄRLEKENS LOV MED TONÅRSMUN

Om jag vore klyftig nog att lära mig världens alla språk, men inte hade kärlek, så vore jag lika värdelös som en snöskovel en sommardag.

Om jag visste vad som skulle ske i världen tio år framåt och kände till hur man gör schweizerost och hade en tro som kunde vända upp och ner på Mount Everest, men saknade kärlek, så vore jag ändå en nolla.

Om jag gav bort min favoritteddybjörn till min värsta fiende eller överlämnade min kropp till tortyr, men gjorde det utan kärlek, så vore det lika värdelöst som en reservutgång på en u-båt.

Kärleken ger bort den sista biten av chokladkakan till en liten broder. Kärleken avundas inte när hemmalaget förlorar finalmatchen i fotboll. Kärleken är inte mallig, inte ens över den tuffaste bilen i stan.

Kärleken säger "varsågod" och "tack så mycket" och inte "ge hit". Kärleken blir inte ursinnig och har en hönshjärna när det gäller att komma ihåg andras felsteg.

Kärleken blir inte förargad över ett nederlag, men blir glad då en match vinnas om den är schysst spelad.

Kärlekens batterier räcker längre än det starkaste Duracell-batteri. Kärleken tror fortfarande på en människa även om hon har vänt sig bort. Kärleken hoppas även om det inte finns den minsta mänskliga anledning att hoppas. Kärleken är lika uthållig som en maratonlöpare.

Siare och spådamer kommer att tystna. Kunskapen om hur man löser en andragradsekvation och vad huvudstaden i Uzbekistan heter kommer att glömmas bort. Men kärleken är som Amazonfloden – den kommer alltid fortsätta att flöda fram.

När jag var barn, pratade jag som ett barn, lekte som ett barn och tänkte som ett barn. Men nu när jag blivit vuxen har jag lagt bort de barnsliga vanorna.

Nu ser vi Gud som i en spegel som blivit immig efter duschen – då ska vi få se Honom ansikte mot ansikte.

Dagens psalm: 96 – Öppna mig för din kärlek.